

Wnioski

o dwie zmiany w postanowieniach tymczasowego regulaminu obrad sejmowych, uchwalonego w dniu 27. listopada 1865.

Wniosek pierwszy.

Zważywszy, że zastrzeżone tymczasowym regulaminem obrad sejmowych odczytywanie protokołu posiedzenia sejmowego na następném posiedzeniu, nie odpowiada zamierzonemu celowi a zajmuje Izbie czas drogi i krótko wymierzony;

Zważywszy, że Rada państwa i wiele Sejmów krajowych usunęło z tego powodu wspomniany przepis regulaminu, zastępując go postanowieniem stosowniejszém i odpowiedniejszém celowi, które to postanowienie powtarzam prawie dosłownie w niniejszym wniosku, przedłożonym wysokiemu Sejmowi pod rozwagę i uchwałę, jedynie z dodatkiem dotyczącym się protokołu posiedzenia ostatniego przed odroczeniem lub zamknięciem Sejmu;

Wnoszę:

Wysoki Sejm uchwalić raczy następujący 1szy artykuł dodatkowy do tymczasowego regulaminu obrad sejmowych:

Art. I.

Paragraf 25 tymczasowego regulaminu obrad sejmowych, przyjętego dnia 27. Listopada 1865 r. znosi się w teraźniejszej jego osnowie, a ma brzmieć jak następuje:

§. 25. Protokół posiedzenia sejmowego będzie nazajutrz po posiedzeniu przedłożony w biurze sejmowém przez 24 godzin do przejrzania wszystkim członkom Sejmu. Wątpliwości i zarzuty co do osnowy protokołu powzięte przez posła, powinien tenże poseł przedstawić marszałkowi sejmowemu żądając sprostowania odnośnego ustępu protokołu, a marszałek może to sprostowanie zarządzić, przekonawszy się o jego słuszności. Jeżeli marszałek odmawia uczynić zadość sprostowaniu protokołu, poseł ma prawo wnieść na najbliższém posiedzeniu sejmowém wniosek o sprostowanie protokołu, przytaczając dosłownie ten ustęp protokołu, któremu czyni zarzut, oraz żądane sprostowanie.

Protokół sprawdzony, powinien być podpisany przez marszałka i dwóch sekretarzy, następnie w księgę protokołów wniesiony, wydrukowany i posłom rozdany. Jeżeli osnowie protokołu uczyniono w terminie wyżej przepisany zarzuty, lub podniesiono przeciw niej wątpliwości, podpisanie protokołu ma nastąpić dopiero po rozstrzygnięciu wątpliwości lub zarzutu przez marszałka a względnie przez Sejm.

Protokół posiedzenia sejmowego ostatniego przed odroczeniem lub zamknięciem Sejmu, ma być odczytany na témże ostatniém posiedzeniu, sprawdzony, a po zatwierdzeniu przez Izbę, podpisany

przez marszałka i dwóch sekretarzy. Co się tyczy protokołu obrad na tajnym posiedzeniu sejmowym, pozostaje w swej mocy §. 26 tymczasowego regulaminu z d. 27. Listopada 1865.

Wniosek drugi.

Zważając na ważność prawa interpelacji i jego możliwą skuteczność w utrzymaniu powagi ustaw uchwalonych przez Sejm i w zabezpieczeniu praw osób, gmin i korporacyj, jeżeli dla tego prawa interpelacji będzie otwarte należyte pole w obradach sejmowych;

Zważając, iż doświadczenie w krótkim nawet życiu konstytucyjnym państwa austriackiego stwierdziło, że to prawo interpelacji może stać się mało-skutecznym i bezsilnym, jeżeli nad odpowiedzią na interpelację nie ma Sejm możliwości uchwalić rozprawy, któraby wykazała niedostateczność odpowiedzi i potrzebę nowych wyjaśnień lub zarządzeń, lecz musi się zaspokoić jakąkolwiek odpowiedzią interpelowanego;

Zważając wreszcie, że z powyższych powodów, obie Izby Rady państwa i niektóre Sejmy krajowe uzupełniły przepisy porządku swych obrad stanowiąc w regulaminie, że rozprawa nad odpowiedzią na interpelację ma nastąpić, jeżeli uchwali to Izba prostą większością głosów, na wniosek poddany pod głosowanie bez wszelkiej poprzedniej dyskusyi (patrz §. 68 obowiązującego teraz regulaminu obrad Izby deputowanych Rady państwa):

Wnoszę:

Wysoki Sejm uchwalić raczy następujący 2gi artykuł dodatkowy do tymczasowego regulaminu obrad sejmowych, przyjętego w d. 27. Listopada 1865 r.:

Art. 2.

Ostatni ustęp §. 79 w tymczasowym regulaminie obrad sejmowych, brzmiący:

„Rozprawa nad interpelacją i nad odpowiedzią interpelowanego nie może być dopuszczoną — jest zniesiony w dotychczasowej osnowie, i ustęp ten ma brzmieć jak następuje:

Odpowiedź na interpelację lub odmówienie odpowiedzi może być przedmiotem rozprawy natychmiastowej lub rozprawy na następnym posiedzeniu sejmowym, jeżeli postanowi to Sejm prostą większością głosów. Uchwałę tę poweźmie Sejm bez wszelkich poprzednich rozpraw, na wniosek poparty przez 15 posłów, a wniesiony na témże samym posiedzeniu, na którym nastąpiła odpowiedź na interpelację lub oświadczenie odmówienia odpowiedzi. Przy rozprawie nad odpowiedzią na interpelację nie można wnosić wniosków.

We Lwowie 28. września 1874 roku.

Leon Chrzanowski.
wnioskodawca.

popierają wnioski:

<i>Haller.</i>	<i>X. Chelmecki.</i>	<i>Czartoryski.</i>	<i>Majer.</i>
<i>Wesołowski.</i>	<i>Pietruski.</i>	<i>Hoszard.</i>	<i>Gniewosz.</i>
<i>Zyblikiewicz.</i>	<i>Serwatowski.</i>	<i>Chrapek.</i>	<i>Paszkowski.</i>
<i>Tetmayer.</i>	<i>Hóppen.</i>	<i>X. Król.</i>	<i>Szumańczowski.</i>
<i>Agopsowicz.</i>	<i>Splawiński.</i>	<i>Czerkawski.</i>	<i>F. Zucker.</i>
<i>Rey.</i>	<i>J. Jasiński.</i>	<i>Szujski.</i>	<i>Fruchtmann.</i>
			<i>O. Hausner.</i>